

Folketingets Retsudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2024 - 7073
Den 30. januar 2025

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 287 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri den 29. november 2024. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Betina Kastbjerg (DD).

Spørgsmål nr. 287 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

”Vil ministeren redegøre for bødestraffen i tilfælde, hvor Fødevarestyrelsen eller andre myndigheder under en kontrol i en butik konstaterer, at butikken ikke kan dokumentere oprindelse og erhvervelse af varer, der sælges?”

Svar

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har jeg indhentet en udtalelse fra Fødevarestyrelsen, der har oplyst følgende:

”Det fremgår af bemærkningerne til lov nr. 1549 af 20. december 2006 om ændring af lov om fødevarer, lov om næringsbrev til fødevarerbutikker og lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v., at normalbødestørrelsen for manglende overholdelse af et etableret sporbarhedssystem fastsættes til i størrelsesordenen 10.000 kr. Fødevarestyrelsen skal dog bemærke, at administrative bødeforelæg typisk ikke meddeles i førstegangstilfælde af overtrædelse af fødevarelovgivningen, medmindre overtrædelsen f.eks. vurderes som så grov eller af et sådant omfang, at der af præventive grunde bør sanktioneres med bøde.”

Idet der i spørgsmålet også anmodes om andre myndigheders redegørelse, har Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri forelagt spørgsmålet for Erhvervsministeriet, Skatteministeriet og Indenrigs- og Sundhedsministeriet.

Skatteministeriet oplyser følgende:

”En virksomhed omfattet af chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven eller forbrugsafgiftsloven skal føre et regnskab, som kan danne grundlag for opgørelsen af, om afgiften af de afgiftspligtige varer er betalt. Det skal bl.a. fremgå af regnskaberne, hvilke varer der er blevet leveret, og hvem der har leveret varerne.

Medfører en overtrædelse af pligten til at føre regnskab efter de anførte love, at det ikke er muligt at konstatere, om virksomheden har afregnet korrekt afgift, udmåles i førstegangstilfælde en bøde på 10.000 kr. Der straffes med en bøde for hvert af de anførte afgiftsområder, hvor der foreligger en overtrædelse. I andengangstilfælde udmåles en skærpet bøde på 20.000 kr. I tredjegangstilfælde udmåles en skærpet bøde på 30.000 kr. og så fremdeles.

Fastsættelsen af straffen vil bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.”

Indenrigs- og Sundhedsministeriet oplyser, at ministeriet ikke har noget at tilføje angående bødeniveauerne for butikker, der sælger tobaksprodukter, nikotinprodukter og E-cigaretter, men oplyser følgende:

”Lægemiddelstyrelsen forstår spørgsmålet således, at det drejer sig om varer, der må forhandles af detailvirksomheder/butikker, dvs. håndkøbslægemidler. Lægemiddelstyrelsen kan, for så vidt angår detailforhandling af håndkøbslægemidler, oplyse, at forhandling med lægemidler til mennesker og dyr kun må ske med tilladelse fra Lægemiddelstyrelsen, jf. lægemiddellovens § 39, stk. 1. Det er som udgangspunkt Sikkerhedsstyrelsen, der fører tilsyn med virksomheder, som har tilladelse til detailforhandling af håndkøbslægemidler, jf. lægemiddellovens § 44, stk. 2, nr. 2. Det er dog Lægemiddelstyrelsen, der varetager retshåndhævelsen ved overtrædelser, herunder politianmelder butikker ved alvorlige overtrædelser af reglerne.

En tilladelse til detailforhandling af håndkøbslægemidler giver alene adgang til at indkøbe lægemidler fra en grossist, fremstiller eller importør i Danmark, der har tilladelse hertil efter § 39, stk. 1, i lægemiddelloven, jf. § 6, stk. 1 i bekendtgørelse nr. 1274 af 27. november 2017 om forhandling af håndkøbslægemidler uden for apotek. Detailforhandleren skal desuden kunne fremvise gyldig dokumentation for, at håndkøbslægemidlerne er indkøbt fra en lovlig leverandør, jf. § 8, stk. 1, nr. 5 og stk. 2 i bekendtgørelsen.

Lægemiddelstyrelsen kan desuden oplyse, at der ikke foreligger praksis vedrørende bødestraf for manglende dokumentation for indkøb af håndkøbslægemidler. Sager, hvor en forhandler ikke kan dokumentere indkøb, vil snarere blive behandlet som ulovlig forhandling af lægemidler i stedet. Lægemiddelstyrelsen har f.eks. politianmeldt en detailforhandler for ulovlig forhandling af et lægemiddel, som ikke var godkendt i Danmark. Byretten idømte i 2022 en bøde på 35.000 kr., hvilket også dækkede andre overtrædelser. I den konkrete sag fandt Lægemiddelstyrelsen ud af, hvem der havde solgt lægemidlerne til butikken, men styrelsen antager, at dommen havde fået samme udfald, hvis butikken ikke kunne eller ville dokumentere kilden til købet.”

Erhvervsministeriet oplyser, at der inden for ministeriets ressort ikke er noget at tilføje angående spørgsmålet, fordi sporbarhed typisk kontrolleres hos leverandøren og ikke butikken.

Jacob Jensen

/

Peter Hallenberg